

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ КОМИТЕТЪ.

АБОЛАНМЕНТЪ:

ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИЩНО 20 ЛЕВА
6 МЪСЕЦИ 12
ЗА СТРАНСТВО 1 година 40

Единъ брой

Телефонъ на редакцията

Често обаче
дия аресту
бъща Иван
Уголинъ

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по споразумение.
АДРЕСЪ: в. „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ — ПЛОЩАДЪ
„ПЕРНА ДОКАРИ“ № 5, б. о. о.,
ИЗЛИЗА ПОНЕДЕЛНИКЪ И ЧЕТВЪРГЪ,
РЪЖКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТЪ

По нашата програма

Живеемъ въ изключителни исторически времена, когато правото е въ борба съ силата, свободата срещу робството!

Днесъ най-големите умове на Европа, изразители на съвременни демократични иден, съхнатовани от човечеството или да дадат резонъ на досегашната система: съдили да разполага съ съдебните си слабии, или да скъжатъ съ миньорите и да дадатъ търже съвто на правото, съправедливостта и съвроядата.

Борбата на народите въ пътя им домонгрията не е нова. Тя има своята далечна история. Тя съществува съзаражданието на самото общество, на самата държавна организация.

Въ настоящата война, която още не е завършена, окончателно, тая борба рязко се очертава. „До

да се забрани търговията съ нужди земи върху базата на силата, е решението днес на общество на народите. И ние добруджанци, като съ стоим на единствено и свещено право на народите въ свѣта, искаемо да тържествува надъ силата съ Америка и Англия, застана сила на колективната воля на народите за тържеството на правото и на принципа за самоопредѣление на нации.

Въ тая всесъществуваща борба, мѣсто

на малки, потиснати и угнетени народи, бѣше предварително опредѣлено.

Не всички също съгласни съ приложе-

нието на тия безсъмърни принци

ни. И кждѣ, като че ли надмо-

щиятъ заслѣпил силия и не иска

да бѫдатъ справедливи по отно-

шението на известни народи.

Е добре, въ общата война има

победители и побѣдени. Това е без-

съмнение фактъ. Но това ли друго

право е свѣта освѣтъ, единъ, освѣ-

тенъ съ кръвта на толкова милио-

на новишки жерги?

Но, Правото въ времето и пространството е ели-

но и ненарушимо. За него човечес-

тето лиде толкова жертви въ ис-

торията и настоящето; за него чов-

ечеството развитие на живота спрѣ,

за неговото тържество, най-същъ

култура на народите се подложи

на застой и разрушение.

Ако това е така, кой ще се осмѣ-

чи днесъ да насочи живота въ тая

сторона към стария листъ, безъ да

държи сметка за новия отъ

съ самия той фактъ на отказване

се подложда? Кой ще отрѣче на

потиснатите права то да се прои-

ти, да даде просторъ на волята и

желанията на човеките народи да

се самодирѣятъ?

Искрата е хвърлена въ огнената сила на свободата и националното съзнание, бѫлщи и онзи, който се опита да ги задуши, ще изгори ръжетѣ си.

Да се произведе плебисцитъ и допитване до народите — е въ програмата на Уилсонъ. Това бѫе девизъ въ тая кървава борба.

Това е и въ желанията на насъ добруджанци, безъ разлика на народност, вѣра и религия. И ние наложихме искаме плебисцитъ.

Да се самоопредѣлятъ сами на-

родите — това е знамето на съгла-
шениетъ сили.

Е добре и ние добруджанци съ-
що знаме раздаваме.

Да се забрани търговията съ нуж-
ди земи върху базата на силата, е
решението днес на общество на на-
родите. И ние добруджанци, като
 стоим на единствено и свещено право
на народите въ свѣта, искаемо да тър-
жествува надъ силата.

Ние не искаеме чуждо, но не по-
воляваме и на чуждени да разпо-
лагатъ съ насъ, като размѣна вещъ.

Ние искаеме прѣдъ да се произ-
несе „нашата крайна присъда, да
бѫдеме изслушани и добре разбрани.“

И този, които раздаватъ съправед-
ливостъ, тѣ ще чуйте, че отхвърляме
всъкаква идея за размѣна, на която
ние може да бѫдеме прѣдметъ.

Ние добруджанци — бѫлгари,

турци, руси и евреи, искаеме шото

цѣлостна и единна Добруджа до
устието на Дунавъ, да бѫде сво-

бодна.

Ако ни се откаже това естествено

право, да остана тогава смисъла на

френската революция?

Ние, добруджанци не искаеме
друго освѣнъ да се приложи мѣдъ-
то право съдъре на Соломона — да
тето да не се дѣли на дѣлъ!

Само по тоя начинъ ще се от-
странятъ всички поводи за бѫдещи
конфликти между Бѫлгария и Ро-
мания за да се постигне тяхното

сърдечно и искрено разбирателство.

Бѫлгари,
не забравяйте добру-
должанския бѫжанци.

Позивъ

къмъ Добруджански бѫжанци.

Добруджанци,

Когато съдбата на цѣлото бѫлгарско племе се рѣшава въ Парижъ и всички бѫлгари съ притаенъ дъхъ трѣбва да дѫчакаме присъдата на съставните сѫди, тукъ въ прѣдѣлитъ на свободна Бѫлгария, избори, че се произвеждатъ!

За 17. августъ т.г. призовани е избирателите на Царството да избиратъ представители за ХVIII-то Обикновено Народно Събрание.

Това ви е добре известно, защото отъ седмици насамъ плъзнали съ по всички посоки на страната; политически дѣйци отъ разни лагери и величини, за да агитиратъ. Нѣкои отъ тяхъ сѫ ви посѣтили вече, а дѣлъ тѣпърва, може би, ще дойдатъ при васъ, за да ви убѣдятъ да участвуватъ въ изборите, като ви указватъ и начина по който ще ви бѫдатъ съ избирателни карти.

Въ демократичните страни изборите сѫ срѣдство, чрезъ което въсѧ се изказва какво управление иска. Въ изборите народъ търси и достойните си водители, които трѣбва да изразяватъ неговите жела-
ния и интереси.

Е добре. Вие, които сте прогонени на сила отъ родната отъчница, които мѣсци по югъ се скитате немили, недраги по чужди враги, вие, които сте вънъ отъ вашия кръгъ на интереси и въ една страшна неизвестност за сами себе си, за съмѣстата и имотите си, въ името на какво ще избирате?

Вие, които деннонощно мислите и чакате да чуете радостната вѣсть, за да се заврътете въ родния кѫтъ и да турите край на мѣдъто изгнаніе, вие, които чакате зората на свободата по-скоро да изгрѣе тамъ, отъ дѣто долавяте само плачевните стонове на жените и дѣцата си за помощъ, вие може и трѣбва ли да участвате въ прѣстоящите избори?

Не! Добруджанци! Докато надъ васъ витѣе неизвестността за утрецния денъ — неизвестността за родния край, докато вашият духъ не е спокоенъ и до като сте лишени отъ всички условия на свободни граждани, вие не можете и не трѣбва да участвувате въ изборите. Откажете се отъ избори до като не се приберете по домовете си, при съмѣстата и имотите си, защото тамъ сѫ вашите интереси!

За насъ има единъ изборъ, който днесъ трѣбва, а направимъ, а той е пътятъ за нашата крайна свобода.

София, 8. августъ 1919 г.

Върховенъ Добруджански Комитетъ

Прѣдседателъ: Д-ръ П. Вичевъ

Подпрѣдседателъ: Драгомиръ Пчевъ

Членове: Ангелъ Стояновъ

Д-ръ К. Списциевски

Архитектъ Димо Ничевъ

Драгомиръ Пачовъ.

Войводата

Стефанъ Ч. Димовъ (Караджата)

на 11 Августъ т. г. се навършватъ
51 години отъ геройчната му смъртъ.

Не като хайдутинъ, а като

аконски.

Стефанъ Караджата — гордостта на Добруджанци е единъ отъ най-легендарните и трагични образи въ историята на българските борбии за свободата на цялата България. Тегендарецъ, защото именето дълго, като легенда се носи въ национална родина — Добруджа. Трагично — понеже тръбаше да види трагичния край на своето дълбо — едва започнато.

Образа на Караджата надраства високо многообразието български въстаници и революционери.

Той ще бъде обикновенъ хайдутинъ воденъ отъ вражда, за мъсть, но рицаръ на идеята, борецъ за народ и родъ и ние прави:

Това чедо на България — да е родината Добруджа. Караджата е роденъ въ чисто българското село Бейдаутъ (Тулчинско) Съверин Добруджа на 18 май 1842 год. отрастъ и въспитанъ въ гр. Тулча, където се е калилъ въ революционата дълбинност.

На първо време той е водилъ чета въ Бабадагския балканъ отъ 7-8 момчета. Добруджанци противъ турския режимъ, а пръвъ 1868 год. той заедно съ вайводата Х. Димитъръ преминаватъ Дунава на чело на двързети отборъ български юнаци на брой 128 души, за да дадатъ сражение на редовната турска войска. Следъ именето на войска Караджата пада тежко раненъ въ плещ. Заскаранъ отъ турци въ гр. Русе, той биде обесенъ

полубързанъ на 11 августъ 1868 год. Герой на Добруджа, чийто духъ витише още надъ нея така съвърши своята кончина на 26 год. възрастъ.

Въстанието на Караджата и Х. Димитъръ подсочи на цѣлъ народъ пъкти къмъ организираната революция, то спаси турците и узъни черковния въпросъ въ наша ползъ. То не остана безъ отвъд и въ чуждия съдъ въ Фънъ. За него заговориха единовръзено и дипломация и пресата и цѣла Европа. И участъта на българския народъ, чито сън е отиватъ на язва смъртъ въ името на идея, за която е слушата Европа бъше пролъжъ потоци кръвъ, започна да интересува мнозина, които не бъха подозирали дори и съществуването.

Днеснинето, пръвено гласъ, че такива банди възможни съществуващи по 40-50 души изъ всички същности на Силистренска и Тутраканска околии. Тък съзидътъ и съществуващи пътища а убийствъ хората по посесто. Населението не съмъ да цаљи иниции въ тия работни дни.

Огънъ въпросните лица отъ Сърдъндаръ, Александъръ Димитровъ, 30 години и Георги Темелковъ, 29 години, лежатъ затворени въ Силистра.

На мене и колегите макар да стоямъ въ Добруджа, но приблат да си отидемъ, ще оставимъ епоменъ за всичко.

Това положение толкова е натягло върху добруджанската душа, че търпението на добруджанци е дългото и единъ родъ въ историята.

Но той има право. Но ти

които се наричатъ да поддържатъ реда, да изпълняватъ дълга си защото всичката отговорност предъ историята и бъдещето на човечеството, че тези върху тяхната съвест.

Пастолцето изложението се пръчи на всички ездачници и представители на столицата,

ДОЛАНСКИ ГЛАСЪ

с. Кюсес-Абди (Тутраканско) и се приворъчватъ за болници.

Подъ тъхна проклятия почватъ кражби на добитъ и овце. На 19 юни Драгомировъ отъ с. Асфатъ, задигатъ 4 кода, всичката му мебель, две дюкина, два плуга, каруцата, заедно съ конетъ и ги отнесли въ Тутраканъ.

На 11 юни, около 5 часа въчера, 45 души ромънски войници, минаватъ вече българската граница при с. Саландъкъ и сървъдъти върху единъ турчинъ. Пограничното разселение е разтръгнено.

На 13 юни, 4 часа сутринта, изпълно формиранието вече банди отъ ромънски войници, почватъ състремично да нападатъ много села. Една баница, около 60 души, блокира с. Сърдъндаръ, Тутраканско, заловила кмета, Костадинъ Ненчевъ заедно съ Найденъ Недълковъ, Никола Недълкова, Недълко Найденовъ, Георги Атанасовъ, Никола Димитровъ, Кирякъ Атанасовъ, Иванка Темелкова и цялото съмейство на Темелко Николовъ и съдътъ силенъ побой, пързани, ги откарватъ въ неизвестност.

Една част отъ бандата открила отъвънъ въ селото. Населението избягва по шосето и извиватъ, а бандата се е отдала на общи изъ-къщи.

Днеснинето, пръвено гласъ, че такива банди възможни съществуващи по 40-50 души изъ всички същности на Силистренска и Тутраканска околии. Тък съзидътъ и съществуващи пътища а убийствъ хората по посесто. Населението не съмъ да цаљи иниции въ тия работни дни.

Огънъ въпросните лица отъ Сърдъндаръ, Александъръ Димитровъ, 30 години и Георги Темелковъ, 29 години, лежатъ затворени въ Силистра.

На мене и колегите макар да стоямъ въ Добруджа, но приблат да си отидемъ, ще оставимъ епоменъ за всичко.

Това положение толкова е натягло върху добруджанската душа, че търпението на добруджанци е дългото и единъ родъ въ историята.

Но той има право. Но ти

които се наричатъ да поддържатъ реда, да изпълняватъ дълга си защото всичката отговорност предъ историята и бъдещето на човечеството, че тези върху тяхната съвест.

Пастолцето изложението се пръчи на всички ездачници и представители на столицата,

Le Mouvement Dobroudjain

Organe de l'Organisation Dobroudjaine

an Paris

parait le 1er, le 10 et le 20 de chaque

mois — Redaction et Administration

place "Tcherna Djama" b.

Téléphone № 368.

Abonnements:

Bulgarie: 6 mois 9 frs., un an 18 frs.

Etranger: 6 mois 10 frs., un an 24 frs.

Nамира се за проданъ при всички

въстникарски агенции въ Царството.

Въ София за проданъ при всички

кардиналъ будки. Единъ брой 50 ст.

Приемат се абонати чрезъ Адми-

нistratia, площа „Черна Джама“ 5 — София.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи

съществуващи пътища а убийствъ

хората по посесто. Населението

не съмъ да цаљи иниции въ

тези върху тяхната съвест.

Напомняме че били принудени да търсятъ изъ-за българския задължителенъ

законъ във Великото българско

въстание и съществуващи</p

се делегацил да я поднесе на правителството и краля. Миналата седмица делегацията е била във Варна и се е представила на министрият и краля.

Делегацията се състои отъ едните лица, всички съмъло платени чиновници, явни и тайни на ромънското правителство, а именно:

1). *Халиль Фехти* отъ Мелджедие е също добър плащац Мюфтия въ Добрич. Той е по произходъ татаринъ и пръв през 1916 год. избога заедно съ ромънците. Винаги е бил въ услуга на ромънската власт;

2). *Хаджисаджъ Ариф* отъ Силистра — назначение отъ ромънските чиновници и екжън плащац като ходжъ;

3). *Аптула Хайдедин* пом. кметъ въ Добрич. Той е родомъ отъ Свищовъ. Агентъ е на ромънските виши чиновници, за чийто смѣтка търгува съ газъ, захаръ и др.

4). *Мустафа Биза* отъ Добричъ дъвомъ отъ Солунъ. Той е Аптула Хайдединъ иматъ монопола на търговията съ газъ, захаръ, сапунъ и др. въ съдружие съ префекта и други ромънски чиновници;

5). *Мехмедъ Фехми* отъ Силистра — учителъ — ромънски добър плащац чиновникъ;

6). *Омеръ Велби* — вакъфски камеръ, насилъ закаранъ въ Кюстенджа, той е билъ отвлечънъ въ Молдова, пръв през 1916 год.

7). *Мехмедъ Челеби* — отъ Кюстенджа — ромънски чиновникъ;

8). *Селимъ Абдулъ Акимъ* отъ Кюстенджа ромънски адвокатъ и плащац „ораторъ“ между турците;

9). *Нури* — отъ Тулча — ромънски чиновникъ;

10). *Османъ Нури* отъ Кюстенджа — тежко плащац ромънски чиновникъ;

11). *Емхабъ Куртъ Мола* — отъ Тулча — ромънски чиновникъ;

12). *Мехмедъ Али* отъ Кюстенджа — тежко ромънски чиновникъ и

13). *Сюлеманъ Абдулъ Хамидъ* отъ Кюстенджа — сега ромънски чиновникъ, а пръв през 1916 бѣше отвлечънъ въ Молдова.

Вижда се съ какви средства си служатъ ромънците и съ кои хора за да предоставятъ исканията на турците, които въ голямата маса страдатъ и изнемогватъ отъ ромънския тероръ. Тѣ бѣгатъ заедно съ българите, защото действително жестокостите на ромънците са несравними и съ тѣхъ тѣ искатъ да се наложатъ въ Добруджа.

Чужденците — англичани, италианци и французи, които бѣха въ Добруджа и които са още тамъ на цѣлата тая траги комедия устроена отъ ромънците не може да не следи съ съжаление.

Добъръ е Господъ. Право има и че има. То ще тържествува надъ всички до уничижене.

Мустафа Лютфи
Директоръ на турските училища въ Добричъ

Писма.

31.VII.1919.
с. Завѣтъ.

До почитаемата редакция на „Добруджански гласъ“
Г-нъ редакторе. Все заете за положението на Добруджа толкова, колкото Ви го рисуватъ писмата и телеграмите, които получавате отъ крайграниците села. Друга картина, много ужасна и страшна, ще изкаже предъ Ваесъ, ако слушате съ собствените си уши отъ самите жители, които са имали честите да се отърватъ отъ тероръта на мъжчите. Тъхните простири са безобразни лица, хълъгнати очи, разкъсани дрехи и съвърху ужасъ въ очите.

Днесъ въ землищата на Добруджа, достатъчно съ да извикатъ нѣкому на име българинъ, да да бѫде подверзенъ обескрайъ, бить, изтезаванъ, певанъ, излеченъ по секунди, глъбяванъ, затварянъ въ тийясалитъ изби, окованъ въ вериги и каквото щета избрѣгне на ижаки отъ чокънския полски полски. Айче, да е, човекъ въ Добруджа, щомъ има името „българинъ“, той е опасенъ за развитието на „културна“ Ромъния и

не трбва да живее въ предѣлите на държавата ѝ, защото я скърви съ своята цивилност. Но се намери модусъ за обвинение на „опасния“ българинъ, че му се състави обвинителенъ актъ въ горната съмѣсть и що се „покани“ да го подпише. И ако има „щастие“, този българинъ или българка да го свари „поканата“ въ домът му, или къде да е, ще запита ромънската „културност“...

Прѣследванията, владѣнието, траженето, убийствата и пр. спрѣмо българина въ злочестта Добруджа съ минали границата на търпението, т.е. на търпими, тъ. съ ужаси! А най-вече отъ единъ мъседъ на наименование на легендарния ефира — „кърсердарскиятъ агентъ провакаторски“ банди. Но се минава денъ да не дойдатъ злочести добруджани отъ конто да слушатъ: Писмо убихъ единъ гдѣ, Дядо Чилинъ закълхахъ тамъ, тая мона или булка изнасилиха; оная обезчестиха; селото Кюсъ-Абди обсадиха, хванаха жената на Шарданъ Цолчевъ — изнасила отъ бой за пари, и се поругаха съ нея на честъ; Антимово, Дели-Исъфъ, Елинъ, Бълчица, Сърсандъ — напоено обсадиха и изнози на откараха въ Силистра и Тракия; жените: Рада, Иланова, Дона, Георгиева, Богдана, Димитрова и Георги Панчевъ отъ с. Антимово караха да пасатъ трѣна предъ общ. управление като добитъ... Всички български села въ Добруджа са подъ ужасъ на търпението.

Терористичната ромънска банди „гостува“ отъ село на село и се пръдава на отвратителни оргии; граби, бълчести и мърси свещения ни родни краи. Много кѫщи са българскиятъ села завъртъха, цълни невини стъпватъ на съпласт вено изгопиха отъ огнищата имъ, за да са скитатъ злочести изъ чужбина. На пропадането по домовете си добруджани не позволяватъ да видятъ по златните си нива и прибератъ многообицавата рекомъдна. Нешастното добруджанско население никътъ го очаква гладна измиръя. Това е новъ способъ за улавяне на българскиятъ елементъ отъ Добруджа.

Мръсните владѣйци тършуватъ отъ село на село отъ кѫща въ кѫща. Търсятъ: цари, взематъ дрехи, черепи, покълчина, бояти, безчестия...

Днесъ Добруджа, а особено южна, представяна ужасна картина. Днесъ добруджанското българско на селение прѣкарва същи онни дни, които неговите лѣди са прѣкарвали през еничерските и кърджалийски връзки. Горко му!

За да се зарегистриратъ въ архитектъ на велики и справедливи народъ тѣзи ужаси, доста точно е да се произведе отъ тѣхни пратеници съна безпристрастна и справедлива анкета на самото място. Единичното желание на българъ население въ Добруджа е анкета.

По внушение отъ Букурещъ се създаватъ факти, за да изтърбятъ българите и да обсадятъ този хубавъ български край. Като казвамъ думата „изтърби“, трбба да се разбира въ пръличи и смъртъ.

Съ прочитане: К. Симеоновъ

Бадарадъ се умоляватъ да съобщатъ точните адреси въ инициативните жителски ирѣме въ Върховния Добруджански Комитетъ.

Депутация отъ кметове и експертъ бърници, председатели на ревизионни комисии отъ сферата на Добруджа съ едно мотивирано назначение, замера се представиха въ М-рото да имъ се изплатятъ заплатите. Председателя на В. Д. К. г. Д-ръ Вичевъ ги придружаваше. Склонността въ М-рото да бѫдатъ задоволени и тѣхните претенции на известни разграничи се поддръжва, съ огледъ на което ще бѫде увидотвъщено искането да престане.

„Боящевизъмъ“. Въ името на ерщуща българизма ромънската администрация върши страшни работи. Който не дава рушвачъ на шефове, потърши да измъчи, обявява го за бълчески. Така въ с. Каскъръ съ закълни ерменецъ Сержинъ, въ с. Рахири Ашъкъръ убили съ пушки Муратъ Шуманлията, а въ с. Чилери нарашили съ ножъ ермената Шаринъ.

Въ с. Кадакълъ трима ромънски стряжари отъ града изнози на къщата на Тенели Минко Петковъ. Въ Силистра търпеща Цени-Андреевъ е измъчана отъ бой, също и венци градинари изтърватъ ги и ги съдаратъ въ Браила и всички тия хора страдатъ за нѣкакъвъ бължевизъмъ и защото немогатъ да се откупятъ.

Ромънски специалитетъ. Селата въ Добруджа отъ града се обратятъ. Не ежедневно въ селата се изнасятъ пчелини, пчелини и се отнасятъ въ Букурещъ. Ерьирибата, която се лови по дунавъ въ Силистра и околните днесъ са мумии на Букурешъ.

Творът на Силистренски окръгъ, управител е йълънъ съ крави, кошки, пчели и патки отъ „бължевизъмъ“ и разбира съ бесплатно.

Върховниятъ Добруджански комиситетъ. Съобщава на Добруджанските окръзни, че се тързатъ тисъци за работа. Желавши да постъпятъ на работа да се отпратятъ до канцелариите му.

Къмъ добруджанскиятъ бължани комиситетъ за раздаване помощи и бължани са изпратени въ София се помъщава на улица 6 септември.

Редакцията и администрацията на ср. „Монсіонъ-Добруджанъ“ се помъщава на площадъ „Черна Дакия“ № 5.

Годишнъ абонаментъ за България — 18 л., за 6 м-ца — 9.

Телефонъ на главния редакторъ 368 и 1186.

Канцелариите на Добруджански комиситетъ въ Варна са изпратени на площадъ „Герои“ № 5. Всъщностъ съ помъщава и софийското дружество „Добруджа“, телефонъ 368.

Нови книги:

Получи се въ редакцията „Савелия“ — романъ отъ Д. Кацевъ-Бурски — цена 3 лева, доставя се отъ книгоиздателството „Български писатели“ ул. „Царь Освободител“ 14. — София.

Делегатите отъ съборите въ

Акционерното дружество

Печатница „Добруджа“

основенъ капиталъ 400 000 лева.

Седалище София

Печатницата е модерно изграждана и снабдена съ най-отбранитъ модерни шрифтове, български и френски. Приема да печати всички видове печатни издѣлия, като

въстаници, списания, търговски книжа, регистри, бланки, пликове и др. на български и френски, различни големини,

Поръчки се изпълняватъ ЧИСТО и БЪРЗО.

Банка, на жълта на ул. Раковска и Вълковичъ, телефонъ 1186 и въ печатницата, улица Арабинска № 16.

Има на складъ разни видове хартии за печатъ, илюзиве и др.

Акционерно-печатница „Добруджа“ ул. Арабинска № 16.